

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/06 στις 19:00, Πλατεία Βικτωρίας

Την Παρασκευή, στις 26 Ιουνίου, κατεβαίνουμε σε διαδήλωση. Κατεβαίνουμε στο δρόμο γιατί όλο και περισσότεροι άνθρωποι δεν έχουν να πληρώσουν το ενοίκιο του σπιτιού τους. Κατεβαίνουμε στο δρόμο γιατί όλο και περισσότεροι άνθρωποι θα ενοκληθούν από εξώδικα και θα βρεθούν υπό την απειλή της έξωσης το επόμενο διάστημα. Κατεβαίνουμε στο δρόμο γιατί δεν γίνεται να δουλεύουμε -όπως δουλεύουμε- και να φεύγει το μεγαλύτερο κομμάτι του μισθού μας στο νοίκι. Κατεβαίνουμε στο δρόμο γιατί, ενώ το κράτος έχει μάθει να ακούει καλά τις απαιτήσεις των κάθε λογής ενώσεων των εργοδοτών και των ιδιοκτητών, εμείς ως ενοικιαστές/στριες παραμένουμε αόρατοι κι ευάλωτοι.

Πρέπει επιτέλους να οργανωθούμε και να:

- * Αναδείξουμε τα προβλήματα και τις ανάγκες των ενοικιαστών ως ενιαίο κεντρικό κοινωνικό ζήτημα.
- * Αποκτήσουμε διαπραγματευτική ισχύ απέναντι στις κοινωνικές ομάδες που συλλογικά και οργανωμένα καθορίζουν το ύψος των ενοικίων και την πρόσβαση στη στέγαση.
- * Κερδίσουμε ένα νέο θεσμικό πλαίσιο προστασίας τόσο σε σχέση με το ύψος των ενοικίων όσο και σε σχέση με τα συμβόλαια και τα δικαιώματα μίσθωσης.

ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΚΒΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΥ

Facebook, Twitter: @UnrealEstateAthens | Website: unrealestate.noblogs.org

Ο μισθός μειώνεται όταν αυξάνονται τα νοίκια

Ως εργαζόμενοι/ες η ικανοποίηση των βασικών και κοινωνικών μας αναγκών είναι πλήρως εξαρτημένη από την εργασία μας. Ο μισθός καθορίζει σε τι σπίτια μένουμε, αν και τι μηχανάκια οδηγάμε, αν πληρώνουμε εισιτήριο στα ΜΜΕ, πόσα λεφτά δίνουμε στο σούπερ μάρκετ. Για μας που είμαστε εργαζόμενοι/ες αλλά και ενοικιαστές/στριες τα πάγια έξοδα του σπιτιού συμπεριλαμβάνονται στο καλάθι των βασικών αναγκών που καλύπτουμε με το μισθό μας. Είναι αυτονόητο, λοιπόν, ότι το νοίκι θα πρέπει να καθορίζεται από τον βασικό μισθό. Μέσα κι έξω από την εργασία οργανωνόμαστε και βάζουμε ως στόχο την άμεση ικανοποίηση των αναγκών μας. **Για την αύξηση των μισθών και τη μείωση των ενοικίων.**

Κόβουν του μισθούς; Κόβουμε τα νοίκια!

Η συνθήκη που έχει διαμορφωθεί τα τελευταία δύο χρόνια σε σχέση με τα νοίκια και την έλλειψη σπιτιών στην Αθήνα είναι τραγική. Σύμφωνα με τα στοιχεία του spitogatos.gr το 1ο τρίμηνο του 2020, η μέση τιμή ενοικίασης ενός διαμερίσματος στην Αθήνα είχε φτάσει στα δευρώ/τ.μ., που σημαίνει ότι για ένα σπίτι 80 τμ. το νοίκι αντιστοιχεί περίπου στον βασικό μισθό. Η κατάσταση στο πυκνοκατοικημένο κέντρο της Αθήνας είναι ακόμη πιο απογοητευτική: το μέσο ενοίκιο έχει φτάσει στα 12,6 ευρώ/τ.μ, στο «τρίγωνο» Γκάζι-Μεταξουργείο-Βοτανικός στα 9,4 και στην Κυψέλη στα 6,8 από 5,47 ευρώ/τ.μ, που ήταν πέρυσι.

Λίγο πριν τον κορωνοϊό, τον Φλεβάρη του 2020 -σύμφωνα με στοιχεία του ΟΟΣΑ- το 12,9% του πληθυσμού είχε εισόδημα κάτω απ' το όριο της φτώχειας, το 55,4% ήταν οικονομικά ευάλωτο και το 67% είχε αποταμιεύσεις γύρω στο ένα χιλιάριο για ένα χρόνο. Τον Απρίλη, το κλείσιμο της οικονομίας χειροτερεύει κι άλλο την κατάσταση. Οι άνεργοι αυξάνονται κατά 25,5%, δηλαδή 1.185.000 άνθρωποι μένουν χωρίς δουλειά. Η κυβέρνηση αντιμέτωπη με αυτήν την κατάσταση νομοθετεί τρεις αντεργατικές ΠΝΠ, μειώνει τους μισθούς στο μισό και βαφτίζει «συν-εργασία» κάτι το οποίο στην ουσία είναι «μισή δουλειά -μισή ζωή».

Τα νέα μέτρα του Βρούτση ισοπεδώνουν 7 στους 10 εργαζόμενους/ες, όσους δηλαδή ήταν ήδη οικονομικά εξαντλημένοι απ' τα χρόνια της κρίσης. Κι ενώ οι ευκαιρίες για τ' αφεντικά ήρθαν για να μείνουν (τηλεργασία, εκ περιτροπής απασχόληση, ελαστικοποίηση και αποδιοργάνωση του χρόνου εργασίας), το ύψος των ενοικίων και τα πάγια έξοδα των σπιτιών (λογαριασμοί, σούπερ μάρκετ) παραμένουν στα ίδια επίπεδα. Το κράτος σε συνεννόηση με τις ενώσεις εργοδοτών και ιδιοκτητών βρίσκει τις καβάρτζες του για να τους εξυπηρετήσει. Έτσι, συμψηφίζει τα χαμένα ενοίκια με τον ΕΝΦΙΑ για τους ιδιοκτήτες των οποίων οι ενοικιαστές πλήρωσαν τυπικά λιγότερο νοίκι με το 40%, και βρίσκεται σε διαπραγμάτευση με τον Εμπορικό Σύλλογο Αθηνών για μειώσεις ενοικίων για τους μαγαζάτορες μέχρι το τέλος του χρόνου. Κι εμείς;

Δε θα δουλεύουμε μόνο για να πληρώνουμε το νοίκι!

Τα πρώτα στοιχεία μετά το άνοιγμα της οικονομίας είναι απογοητευτικά. Πρώτον, βάσει ηλεκτρονικής έρευνας που διεξήγαμε στα τέλη Απριλίου σε δείγμα 500 περίπου ατόμων, το 71% δεν δικαιούταν τη προβλεπόμενη μείωση του ενοικίου, το 21% δεν πλήρωσε καθόλου το νοίκι του Απριλίου και το 56% φοβάται πολύ έως πάρα πολύ ότι

θα απολυθεί ή θα μειωθεί δραματικά ο μισθός του. Επίσης, με μια ματιά στις αγγελίες καταλαβαίνουμε ότι τα νοίκια δεν έχουν πέσει ακόμα κι αν και φημολογείται ότι αυτό θα συμβεί, μια σειρά λόγων θα το καθυστερήσει. Αρχικά, τα περισσότερα απ' τα σπίτια που κρατάνε κλειστά η εφορία, οι τράπεζες και οι επενδυτές λογικά θα συνεχίσουν να παραμένουν στο ίδιο καθεστώς, περιμένοντας το τέλος της οικονομικής ύφεσης. Το ζήτημα επομένως είναι τι θα γίνει με τα χιλιάδες αірbnb: θα τα διαθέσουν για βραχυχρόνια οι ιδιοκτήτες ή θα τα κρατήσουν κλειστά και αυτά; Και αν τα ανοίξουν, τι τιμές θα έχουν και υπό ποιο καθεστώς θα τα νοικιάζουν;

Η Airbnb θα δώσει στους hosts το 25% από τα χαμένα εισοδήματα της πανδημίας για ζημιές μέχρι 5000 δολαρίων. Υποπευόμαστε ότι οι ιδιοκτήτες που απασχολούνται στην βραχυχρόνια μίσθωση θα επιδώσουν μια θεσμική επικύρωση των πιο ελαστικών συμβολαίων ώστε να μπορούν να μπαλαντζάρουν ανάμεσα στη βραχυχρόνια και τη μακροχρόνια μίσθωση, χωρίς να τους δεσμεύσει ο ελάχιστος χρόνος μίσθωσης των 3 ετών για τα συμβόλαια της μακροχρόνιας. Αυτό είναι κάτι που ήδη συμβαίνει άτυπα κυρίως στα νησιά όπου φοιτητές και αναπληρωτές βρίσκουν σπίτι για 9 μήνες, το καλοκαίρι αναγκάζονται να το αδειάσουν για να το έρθουν οι τουρίστες και από Οκτώβρη επαναδιαπραγματεύονται ή ψάχνουν για νέο σπίτι. Όλοι αυτοί οι ιδιοκτήτες που θα επιχειρήσουν νόμιμα ή παράνομα να φτιάξουν «μικρά» συμβόλαια ώστε να ξαναβγούν στην πιάτσα όταν ξανάρθουν οι τουρίστες, θα σκαρφίζονται οποιαδήποτε δικαιολογία για να ωθούν σε έξωση τους ενοικιαστές τους. Αυτό φυσικά μεταφράζεται σε μεγαλύτερη στεγαστική επισφάλεια για τους ενοικιαστές.

Από την ατομική διαπραγμάτευση, στους συλλογικούς αγώνες!

Ο κανόνας είναι ότι μεταξύ ενοικιαστή και ιδιοκτήτη, η διαπραγμάτευση είναι ιδιωτική. Εν μέσω καραντίνας η διαπραγμάτευση αυτή ήταν, σε αρκετές περιπτώσεις, καλοπροαίρετη. Αυτό δεν μας αρκεί ούτε προεξοφλεί ότι θα υπάρχει η ίδια καλή διάθεση το επόμενο διάστημα, όταν αρκετοί/ες θα συνεχίζουν να μην μπορούν να πληρώσουν όλο ή μέρος του ενοικίου τους. Μέσα στα προηγούμενα χρόνια οι ιδιοκτήτες ακινήτων κατάφεραν -σαν συλλογικό υποκείμενο- να ανατιμήσουν τις περιουσίες τους, να ζητάνε περισσότερα, να ζουν με περισσότερα. Δεν νομίζουμε, λοιπόν, ότι θα είναι ιδιαίτερα επιεικείς στις επόμενες καθυστερήσεις. Δεν μπορούμε να βασιζόμαστε στην ατομική διαπραγμάτευση και στην καλή θέληση κάποιων ιδιοκτητών. Αυτό που χρειάζεται είναι η συγκρότηση και η ανάπτυξη ενός κινήματος πόλης, το οποίο θα βάλει μαχητικά διεκδικήσεις και προτάγματα που θα αφορούν συνολικά τη στέγαση ως κομμάτι των ταξικών αγώνων. Αυτό που χρειάζεται είναι οργάνωση, δικτύωση και αλληλεγγύη.

αιχμές και προτάσεις για ένα μαχητικό κίνημα για τη στέγαση

Στον ορίζοντα της επερχόμενης οικονομικής ύφεσης, θα πρέπει ως στεγαστικό κίνημα να θέσουμε κάποιους στόχους διεκδίκησης, στόχους που θα εξυπηρετούν την προστασία της στέγασης μακροπρόθεσμα και οριζόντια. Μιλώντας ως ενοικιαστές/στρίες, λοιπόν, είναι επιτακτικό να δημιουργήσουμε ένα δίκτυ προστασίας της κατοικίας απ' το νόμο της «προσφοράς και της ζήτησης», αλλά και να αυτοπροστατευθούμε συλλογικά απ' τις ορέξεις των ιδιοκτητών και του κτηματομεσιτικού κεφαλαίου. Είναι επιτακτικό να διεκδικήσουμε ένα πλαίσιο ρύθμισης της αγοράς ενοικίων για τη μείωση της αναλογίας ενοικίου/μισθού αλλά και να χτίσουμε σχέσεις αλληλεγγύης για να υπερασπιστούμε την πρόσβαση σε μόνιμη και αξιοπρεπή στέγαση για όλους/ες.

ΟΡΓΑΝΩΝΟΜΑΣΤΕ ΚΑΙ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΜΕ:

- **Επέκταση της μείωσης ενοικίου κατά 40% ανά σπίτι, σε όλους τους εργαζόμενους/ες που πλήττονται από την κρίση και για όσο χρονικό διάστημα χρειαστεί.** Ήδη, ενώσεις εργοδοτών και εμπόρων διεκδικούν αντίστοιχη παράταση της μείωσης μέχρι το τέλος του έτους, ενώ σε κάποιες περιπτώσεις ζητάνε και οριστική παύση πληρωμών και για το πρώτο εξάμηνο του 2021. Εμείς τι κάνουμε;

- **Πλαφόν στο ύψος των ενοικίων που θα καθορίζεται από τον βασικό μισθό.** Παρόμοιο ταβάνι στο ύψος των ενοικίων υπήρχε τις προηγούμενες δεκαετίες και ονομαζόταν «ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟ». Η σπουδαιότητα ενός αντίστοιχου μέτρου φαίνεται από την δηλωμένη έχθρα τόσο της Πανελλήνιας Ομοσπονδίας Ιδιοκτητών Ακινήτων όσο και του Εμπορικού Συλλόγου Αθηνών προς όφελος των δικών τους ταξικών και συντεχνιακών συμφερόντων.

- **Επέκταση του ελάχιστου χρόνου μίσθωσης ακινήτου για κύρια κατοικία από τα τρία στα έξι χρόνια,** επιπλέον δηλαδή προστασία των ενοικιαστών από τα παιχνίδια των real estate εταιριών και του τουριστικού κεφαλαίου. Είναι εκβιασμός να απειλούνται οι ενοικιαστές/στρίες με έξωση κάθε τρία χρόνια για παράλογες αυξήσεις.

- **Πρόβλεψη του ενοικίου στις ατομικές και συλλογικές συμβάσεις εργασίας και αντίστοιχη επιδότηση από τους εργοδότες και τις επιχειρήσεις.** Θέλουμε αυξήσεις στους μισθούς και όχι κρατικά επιδόματα που βγαίνουν απ' τις τσέπες μας μέσω των φόρων. Όσο δεν υπάρχει προστασία και ρύθμιση της αγοράς ενοικίων, τόσο το επίδομα ενοικίου θα καταλήγει στις τσέπες των ιδιοκτητών και οι τιμές θα παραμένουν υψηλές.

- **Καθολική μέριμνα για τους άνεργους/ες και τους αποκλεισμένους/ες, ντόπιους και μετανάστες, με επιδόματα που θα καλύπτουν εξ ολοκλήρου τις στεγαστικές τους ανάγκες.** Αυτά τα χρήματα δε θα πρέπει να παρθούν από τα κρατικά ταμεία, δηλαδή από τον πλούτο που παράγουμε εμείς οι εργαζόμενοι/ες. Θα πρέπει να φορολογηθούν εκ νέου όλοι οι «μεγάλοι παίχτες» της οικονομίας τους (βιομηχανικό, εφοπλιστικό, επενδυτικό, τουριστικό και στεγαστικό κεφάλαιο) αποκλειστικά για αυτόν τον σκοπό. Επιπλέον, να φορολογηθεί εκ νέου η εκκλησία, ο μεγαλύτερος ιδιοκτήτης γης και ακινήτων της χώρας.

- **Αναστολή όλων των βραχυχρόνιων μισθώσεων που μετατρέπουν τις πόλεις μας σε ένα απέραντο ξενοδοχείο-διασκεδαστήριο.** Τα ακίνητα βραχυχρόνιας μίσθωσης να εκδίδουν σήμα ΕΟΤ και να πληρούν τους όρους και τις προδιαγραφές του άρθρου 46 του Ν. 4179/2013 για τα αυτοεξυπηρετούμενα τουριστικά καταλύματα. Είναι κοινωνικό και οικονομικό έγκλημα να αδειάζουν οι πόλεις από τους πραγματικούς κατοίκους προκειμένου να χρησιμοποιηθούν για τις ανάγκες της μονοκαλλιέργειας του τουρισμού.

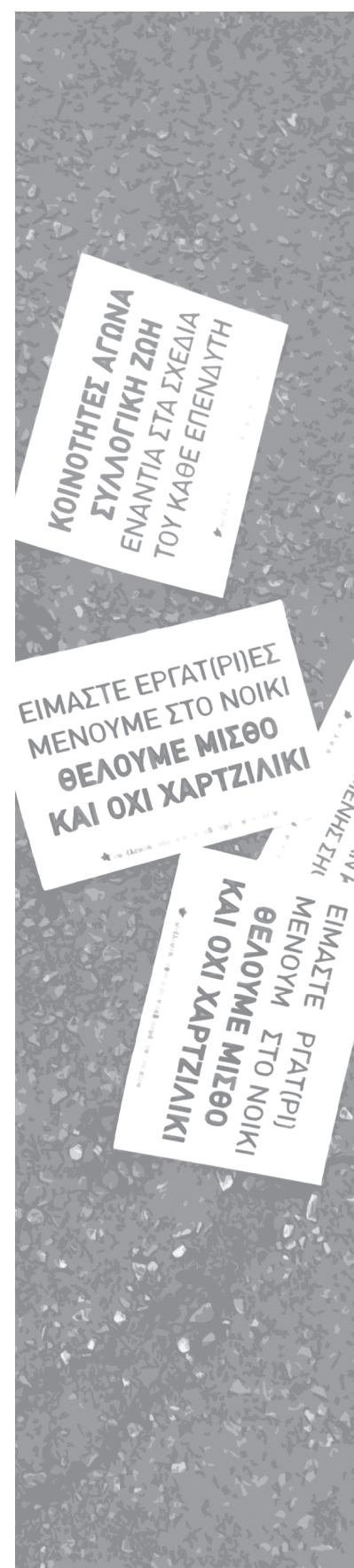
ΟΥΤΕ ΕΞΩΣΕΙΣ, ΟΥΤΕ ΑΠΕΙΛΕΣ

Στεκόμαστε αλληλέγγυοι και χτίζουμε τοίχο προστασίας ενάντια στις εξώσεις:

- **Ενοικιαστών που δεν πλήρωσαν καθόλου ενοίκιο τις μέρες τις καραντίνας ή έχουν προχωρήσει μονομερώς σε αυτομειώσεις ενοικίου.** Αν δε θέλει το κράτος να μειώσει τα ενοίκια, μπορούμε και μόνοι/μόνες μας.

- **Αιτούντων άσυλο που έμεναν σε επιδοτούμενες κατοικίες ή ξενώνες.** Από τις αρχές Ιουνίου, περισσότεροι από 10.000 πρόσφυγες θα εκδιωχθούν από δομές φιλοξενίας και διαμερίσματα της ενδοχώρας. Κανένας και καμία στο δρόμο, η στέγαση είναι δικαίωμα όλων των ανθρώπων.

- **Όσων επιλέγουν την κατάληψη άδειων κι εγκαταλελειμμένων κτιρίων.** Είναι έγκλημα να υπάρχουν τόσες δεκάδες χιλιάδες κενά σπίτια και την ίδια στιγμή να πετιούνται στο δρόμο άνθρωποι που δεν έχουν στέγη πάνω από το κεφάλι τους.

Γιατί ανέβαιναν τα νοίκια; Ποιοί και πώς προκαλούν τεχνητή φούσκα στις τιμές;

Δεν είναι μόνο η ψυχολογία των χιλιάδων μικροϊδιοκτητών που ανέβασε τα νοίκια τα τελευταία χρόνια. Καταρχάς, υπήρχε μια αυξημένη ζήτηση για ενοικιάσεις λόγω των λιγότερων στεγαστικών δανείων που έδιναν οι τράπεζες τα χρόνια της κρίσης. Αυτό, όμως, που κυρίως δημιούργησε τις αυξήσεις ήταν η ραγδαία αύξηση του τουρισμού και η μόδα του Airbnb. Και μπορεί οι χιλιάδες μικροϊδιοκτήτες να βρήκαν την ευκαιρία να βγάλουν κάτι παραπάνω, επιδεινώνοντας την κατάσταση, το τρένο όμως εκτροχιάστηκε όταν μπήκαν στο παιχνίδι τα μεγαθήρια των επενδυτικών εταιριών, διαλύοντας κάθε πρόφαση περί «οικονομίας του διαμοιρασμού». Υπολογίζεται ότι περίπου 15000-20000 ακίνητα στην Αττική είχαν δεσμευτεί από τη βραχυχρόνια μίσθωση και το 80%-85% συγκεντρώθηκε στο ιστορικό κέντρο της Αθήνας.

Μεγάλα τμήματα της Αθήνας ήταν πλέον απαγορευτικά για τους/τις ενοικιαστές/στριες, με αποτέλεσμα να αναγκάζονται να μετακομίσουν σε νέες περιοχές. Η εσωτερική μετανάστευση εντός της πόλης δημιούργησε μια σημαντική έλλειψη διαθέσιμων σπιτιών ανεβάζοντας τα νοίκια σε περιοχές οι οποίες δεν είχαν θέμα με το Airbnb, δηλαδή ήταν εκτός της τουριστικής ζώνης, π.χ. Κυψέλη, Πατήσια, Γκύζη, Αμπελόκηποι. Εν τω μεταξύ, η Αθήνα αντιμετώπιζε ήδη ένα ζήτημα κενών κατοικιών. Σύμφωνα με την απογραφή του 2011 τα κενά διαμερίσματα μονάχα στο δήμο της Αθήνας ήταν 132.000, βάζοντάς την Ελλάδα στις πρώτες θέσεις ανάμεσα στις χώρες της ΕΕ σε ποσοστό κενών κατοικιών επί του συνόλου, γύρω στο 32%. Η κατάσταση, ωστόσο, επιβαρύνθηκε από μια σειρά επιπλέον λόγων.

Πρώτον, πολλά σπίτια μετά την κρίση απουσιάζουν από την αγορά γιατί είναι δεσμευμένα από τις τράπεζες. Πρόκειται για διαμερίσματα τα οποία ήταν και παραμένουν ενέχυρα σε στεγαστικά και επιχειρηματικά δάνεια τα οποία επειδή έχουν «κοκκινίσει», δηλαδή δεν πληρώνονταν οι δόσεις τους, λόγω κατάσχεσης είτε πηγαίνουν προς πλειστηριασμό και μένουν στο «περίμενε», είτε οι τράπεζες τα επαναγοράζουν (στο πλαίσιο των πλ. πλειστηριασμών) και τα κρατούν κλειστά με στόχο να διατηρούν τις τιμές υψηλές στο πλαίσιο εξυπηρέτησης του σχεδίου «Ηρακλή» για την εξυγίανση των τραπεζών. Απ' την άλλη, το ελληνικό κράτος (Υπουργείο Οικονομικών), κρατά κλειστά περίπου 70.000 σπίτια τα οποία έχει κατασχέσει η εφορία για χρέη και είτε λόγω κωλυσιεργίας τα αφήνει εγκαταλελειμμένα και στη μοίρα τους μέχρι να πέσουν, είτε τα κρατά «κάβα» για να πουληθούν στο πλαίσιο του νέου Πτωχευτικού Δικαίου που θα αντικαταστήσει το νόμο Κατσέλη.

Δεύτερον, επενδυτικές εταιρίες και μεσιτικά γραφεία προκαλούν μια τεχνητή φούσκα στις τιμές, χρησιμοποιώντας διάφορα τεχνίτσια. Τα τελευταία τρία χρόνια, ντόπιοι και ξένοι επενδυτές αγοράζουν μαζικά φθηνά διαμερίσματα ή ολόκληρες πολυκατοικίες σε υποτιμημένες περιοχές της Αθήνας και πολλές φορές τα κρατούν επίσης κλειστά. Σκοπός τους είναι απ' τη μία να πάρουν τη Χρυσή Βίβα και το διαβατήριο για την ΕΕ και απ' την άλλη να τα εκμεταλλευτούν όταν οι τιμές των περιοχών φτάσουν σε υψηλότερα επίπεδα για να κερδίσουν είτε πουλώντας τα, είτε νοικιάζοντάς τα. Στο ίδιο κόλπο οι κτηματομεσιτικές εταιρίες παρακινούν ιδιοκτήτες να υπογράψουν προσύμφωνα διάρκειας αρκετών μηνών με αντάλλαγμα κάποια μετρητά στο χέρι, στοχεύοντας στο «στοκάρισμα» εκατοντάδων σπιτιών, ώστε να λιγοστέψουν ακόμη περισσότερο τα διαθέσιμα και να ανέβουν κι άλλο οι τιμές.

04/2020

Δεν θα δουλεύουμε

με τον κατώτατο μισθό ή εκ περιτροπής και με το μισό λεφτά, μούρα ή υποδηλωμένα, με το ενδεχόμενο της απόλυσης να απειλεί όλο και περισσότερους/ες από εμάς τους επόμενους μήνες

**μόνο για να
πληρώνουμε
το νοίκι!**

ΜΕΙΩΣΕΙΣ ΕΝΟΙΚΙΩΝ

ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΜΑΣ

όχι με βάση τα συμφέροντα του κράτους και των ιδιοκτητών

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/06 στις 19:00, Πλατεία Βικτωρίας

Website: www.realstate.noblog.org | ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΚΒΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΥ | Facebook, Twitter: @UterwallStateAthens

04/2020

Πλαφόν στο ύψος των ενοικίων με βάση
το βασικό μισθό

*

Ακύρωση του χρέους των ενοικιαστών
που δεν πλήρωσαν εν μέσω καραντίνας

*

Ισότιμη πρόσβαση στη στέγη για όλους/ες

ΟΥΤΕ ΕΞΩΣΕΙΣ ΟΥΤΕ ΑΠΕΙΛΕΣ

ΣΤΟΥΣ ΕΝΟΙΚΙΑΣΤΕΣ

Από την ατομική διαπραγμάτευση να περάσουμε στους
συλλογικούς αγώνες για την υπεράσπιση της στέγης

ΔΙΑΔΗΛΩΣΗ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 26/06 στις 19:00, Πλατεία Βικτωρίας

Website: www.realstate.noblog.org | ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟΝ ΕΚΒΙΑΣΜΟ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΥ | Facebook, Twitter: @UterwallStateAthens